

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

privind acordurile de interoperabilitate încheiate de contrapărțile centrale

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. a) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 16 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 1.095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei,

în conformitate cu prevederile "Orientărilor și recomandărilor pentru instituirea unui sistem de evaluare coerentă, eficientă și eficace a acordurilor de interoperabilitate" emise de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții,

potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 14 iulie 2014,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1 - Prezentul regulament stabilește norme privind acordurile de interoperabilitate încheiate de contrapărțile centrale, în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 648/2012*, precum și în conformitate cu prevederile normelor europene emise în aplicarea acestuia.

Art. 2 - Prezentul regulament se aplică contrapărților centrale autorizate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare *A.S.F.*, în conformitate cu prevederile Regulamentului nr. 3/2013 pentru autorizarea și funcționarea contrapărților centrale emis în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, aprobat prin Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 28/2013, cu modificările și completările ulterioare, atunci când încheie un acord de interoperabilitate.

Art. 3 - În evaluarea unei propuneri de interoperabilitate în temeiul prevederilor art. 54 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, A.S.F. analizează cererea respectivă în funcție de criteriile stabilite prin prezentul regulament, având în vedere cerințele impuse contrapărților centrale care încheie un acord de interoperabilitate, astfel cum sunt prevăzute la art. 51, 52 și 53 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Art. 4 - Termenii și expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificațiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în normele europene emise în aplicarea acestuia.

CAPITOLUL II Cerințe privind acordul de interoperabilitate

SECȚIUNEA 1 *Riscul juridic*

Art. 5 - Acordul de interoperabilitate trebuie să fie clar definit, transparent, valabil și aplicabil în toate jurisdicțiile relevante. Contrapartea centrală trebuie să instituie un cadru de evaluare a acestor factori atât înaintea încheierii unui acord de interoperabilitate, cât și la intervale regulate.

Art. 6 - În vederea obținerii aprobării prealabile a acordului de interoperabilitate de către A.S.F., pentru respectarea condițiilor prevăzute la art. 5, documentația contrapărții centrale trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele cerințe:

a) identifică în mod clar, într-o formă contractuală, drepturile și obligațiile contrapărților centrale, în conformitate cu acordul de interoperabilitate;

b) este compatibilă cu procedurile contrapărții centrale privind reducerea riscurilor;

c) stabilește o procedură privind evaluarea periodică a documentației, care asigură menținerea caracterului adecvat al acesteia și definește responsabilitățile contrapărților centrale în cadrul procedurii respective;

d) stabilește o procedură de consultare a comitetului de risc și a membrilor compensatori în cazul în care încheierea sau modificarea acordului de interoperabilitate ar putea avea un impact semnificativ asupra riscurilor la care este expusă contrapartea centrală, precum și de informare a membrilor compensatori atunci când încheierea sau modificarea acordului de interoperabilitate ar putea avea un impact asupra operațiunilor;

e) indică în mod clar procedura și persoanele responsabile pentru monitorizarea și asigurarea funcționării acordului de interoperabilitate;

f) definește clar mecanismul de soluționare a litigiilor care decurg din acordul de interoperabilitate;

g) definește în mod clar condițiile și procedura de încetare a acordului de interoperabilitate.

SECȚIUNEA a 2-a **Accesul deschis și echitabil**

Art. 7 - (1) În vederea obținerii aprobării prealabile a acordului de interoperabilitate de către A.S.F., pe lângă cerințele prevăzute la art. 6, contrapartea centrală se asigură că documentația care reglementează acordul de interoperabilitate îndeplinește și următoarele condiții:

a) nu conține nicio clauză care limitează sau creează obstacole în calea încheierii sau extinderii, în viitor, a acordului de interoperabilitate la alte contrapărți centrale, cu excepția unor motive de risc, bine întemeiate;

b) nu limitează nejustificat încetarea acordului de interoperabilitate atunci când una dintre contrapărțile centrale interoperabile consideră că încetarea este necesară din motive de risc, bine întemeiate.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b), contrapartea centrală care decide încetarea acordului de interoperabilitate trebuie să prezinte A.S.F. o justificare adecvată a motivelor de încetare a acordului și să informeze cu cât mai mult timp posibil înaintea membrii compensatori, platformele de tranzacționare deservite de contrapartea centrală și alte contrapărți centrale interoperabile, după caz.

SECȚIUNEA a 3-a

Identificarea, monitorizarea și gestionarea riscurilor

Art. 8 - Contrapartea centrală trebuie să instituie un cadru general pentru a identifica, monitoriza și gestiona, înainte de a încheia un acord de interoperabilitate și la intervale periodice, potențialele riscuri care decurg din acordul de interoperabilitate.

Art. 9 - Acordul de interoperabilitate nu trebuie să influențeze conformitatea contrapărților centrale participante la acord cu cerințele sub incidența cărora intră, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și standardelor tehnice sau reglementărilor echivalente din țările terțe. În acest sens, cerințele respective trebuie să fie îndeplinite de fiecare contraparte centrală în mod independent, în special în ceea ce privește resursele financiare prefinanțate, inclusiv marjele.

Art. 10 - Pentru a permite fiecărei contrapărți centrale să efectueze evaluări periodice eficace și să identifice, să monitorizeze și să reducă orice risc nou sau agravat, orice interdependențe sau efecte de domino care pot decurge din acordul de interoperabilitate, contrapărțile centrale trebuie să realizeze schimburile de informații necesare despre operațiunile lor, inclusiv, după caz, despre posibilul apel la părți terțe pentru prestarea de servicii critice.

Art. 11 - Contrapărțile centrale care încheie un acord de interoperabilitate au obligația de întocmire a unor reglementări proprii prin care să se asigure îndeplinirea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 648/2012 și a prevederilor prezentului regulament, care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

a) procedură de reexaminare periodică a cadrului contrapărților centrale de gestionare a riscurilor, în urma evaluării menționate la art. 10;

b) procedură de aprobare reciprocă, între contrapărțile centrale interoperabile, a oricăror modificări ale acordului de interoperabilitate, precum și de soluționare a litigiilor;

c) procedură pentru informarea contrapărților centrale interoperabile cu privire la orice modificare a regulilor unei contrapărți centrale;

d) procedură pentru acordul comun al contrapărților centrale, cu privire la orice modificări ale regulilor unei contrapărți centrale, care au un impact direct asupra acordului de interoperabilitate;

e) politici, proceduri și sisteme pentru identificarea, monitorizarea, evaluarea și reducerea riscurilor care decurg din acordurile colective, precum și din drepturile și obligațiile diferitelor contrapărți centrale interoperabile, în cazul acordurilor de interoperabilitate care implică 3 sau mai multe contrapărți centrale;

f) proceduri privind gestionarea situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată, concepute în așa fel încât să asigure că gestionarea unei situații de neîndeplinire a obligațiilor de către un membru compensator al unei contrapărți centrale nu afectează

operațiunile contrapărților centrale interoperabile și nu le expune unor riscuri suplimentare;

g) procedură privind încetarea acordului de interoperabilitate de către oricare dintre contrapărțile centrale interoperabile, concepută clar și transparent și care asigură încetarea în mod ordonat a acordului, fără expunerea nejustificată a contrapărților centrale interoperabile la riscuri suplimentare.

Art. 12 - În situația încheierii unui acord de interoperabilitate, contrapartea centrală trebuie să evalueze necesitatea unor proceduri specifice de gestionare a situațiilor de neîndeplinire a obligațiilor de plată.

Art. 13 - Măsurile operaționale, capacitatea de prelucrare și măsurile de gestionare a riscurilor de care dispun contrapărțile centrale trebuie să fie suficient de adaptabile și fiabile atât pentru volumele maxime de activitate, actuale și proiectate, derulate în cadrul relației de interoperabilitate, cât și pentru numărul contrapărților centrale participante la acordul de interoperabilitate.

Art. 14 - Acordurile privind informarea încheiate între contrapărțile centrale interoperabile trebuie să asigure o comunicare promptă, fiabilă și în condiții de siguranță.

Art. 15 - Riscurile financiare care decurg din acordul de interoperabilitate, inclusiv riscurile legate de păstrarea în custodie, trebuie să fie identificate, monitorizate și reduse cu aceeași rigoare ca și expunerile la care contrapartea centrală este supusă din cauza membrilor săi compensatori.

Art. 16 - Contrapartea centrală trebuie să dispună de procese, proceduri și modele de risc adecvate, inclusiv metodologii de testare a rezistenței, pentru a putea estima în mod corespunzător expunerile sale financiare și necesarul de lichidități determinate de acordul de interoperabilitate.

Art. 17 - Contrapartea centrală trebuie să evalueze, să colecteze sau să aibă acces la resursele impuse ca urmare a interoperabilității contrapărților centrale, necesare pentru acoperirea riscurilor de credit și de lichiditate care decurg din acordul de interoperabilitate, inclusiv în condiții de piață extreme, dar plauzibile.

Art. 18 - Contrapartea centrală trebuie să identifice orice riscuri care pot să apară în intervalul dintre apelurile în marjă ale contrapărților centrale interoperabile și disponibilitatea garanției relevante.

Art. 19 - Contrapărțile centrale interoperabile nu pot contribui reciproc la fondurile lor de garantare sau la alte resurse financiare, astfel cum sunt definite la art. 43 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Art. 20 - (1) Contrapartea centrală trebuie să dispună de o procedură privind analiza periodică a diferențelor dintre cadrele de gestionare a riscurilor, în cazul în care acestea există, ale contrapărților centrale interoperabile, identificarea oricărui risc care poate apărea din utilizarea acestor modele sau controale diferite, inclusiv evaluarea rezultatelor testelor de rezistență și testarea procedurilor aplicabile în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată și, de asemenea, faptul că contrapartea centrală a instituit măsuri de reducere a acestor riscuri.

(2) În urma evaluării menționate la alin. (1), este necesar un proces prin care contrapărțile centrale interoperabile să își reexamineze cadrele de gestionare a riscurilor și să analizeze măsurile posibile, inclusiv nevoia unei mai mari convergențe a cadrelor de gestionare a riscurilor.

Art. 21 - Contrapartea centrală trebuie să evalueze profilul de risc al fiecărei contrapărți centrale interoperabile, inclusiv orice riscuri care pot decurge din politicile sale de aderare. Contrapartea centrală trebuie să se asigure că acordul de interoperabilitate nu conduce la vulnerabilizarea cadrului general al contrapărții centrale de gestionare a riscurilor.

Art. 22 - Contrapartea centrală trebuie să instituie politici, proceduri și sisteme pentru a monitoriza și evalua periodic, precum și pentru a reduce orice risc care decurge din interdependențe, inclusiv entități sau grupuri de entități care acționează ca membri compensatori sau prestatori de servicii esențiale pentru una sau mai multe contrapărți centrale. În acest sens, este necesar ca limitele de concentrare stabilite de fiecare contraparte centrală să fie reexaminată, pentru a se asigura că ele continuă să aibă un caracter adecvat, având în vedere acordul de interoperabilitate, în special în cazul în care acordul dă naștere unor riscuri mai mari de interdependențe.

Art. 23 - Contrapartea centrală trebuie să identifice modul în care va acoperi expunerile care decurg din acordul de interoperabilitate, inclusiv:

a) modul în care va calcula marja, în conformitate cu art. 41 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și cu cap. VI din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 privind completarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012, în ceea ce privește standarde tehnice de reglementare privind cerințele pentru contrapărțile centrale, denumit în continuare *Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013*;

b) modul în care va face față expunerilor, în urma neîndeplinirii obligațiilor de plată ale unei contrapărți centrale interoperabile, fără a reduce capacitatea contrapărții centrale de a-și îndeplini obligațiile față de proprii membri compensatori;

c) ipotezele privind stabilirea și schimbul de marje dintre contrapărțile centrale, care trebuie să includă o explicație detaliată prezentată A.S.F. a diferențelor, în cazul în care acestea există, dintre parametrii de gestionare a riscurilor aplicați pentru expunerile dintre contrapărțile centrale și parametrii aplicați membrilor compensatori.

Art. 24 - Pentru a preveni orice vulnerabilizare a cadrului general al contrapărții centrale de gestionare a riscurilor provenind din acordul de interoperabilitate, contrapartea centrală trebuie să instituie instrumente de gestionare a riscurilor, cum ar fi politici de marjă sau de fonduri de garantare.

Art. 25 - Contrapartea centrală trebuie să instituie acorduri, care sunt transparente pentru membrii săi compensatori, pentru a face față expunerilor care decurg din acordul de interoperabilitate, inclusiv în condiții de piață extreme, dar plauzibile.

Art. 26 - Contrapartea centrală interoperabilă are obligația de a constitui depozite de garanție pentru a fi protejată în situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către orice altă contraparte centrală interoperabilă.

SECȚIUNEA a 4-a

Alte cerințe

Art. 27 - În vederea verificării respectării prevederilor art. 5, A.S.F. ia în considerare cel puțin dacă:

a) contrapartea centrală s-a asigurat că acordurile de compensare dintre contrapărțile centrale interoperabile sunt valabile și executorii;

b) contrapartea centrală s-a asigurat că regulile și procedurile sale privind momentul introducerii ordinelor de transfer în sistemele proprii și momentul irevocabilității au fost definite în conformitate cu art. 52 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

c) contrapartea centrală a evaluat corespunzător potențialul apariției unor probleme juridice transfrontaliere, ca urmare a participării sale la acordul de interoperabilitate, în special în ceea ce privește procedurile aplicabile și forța executorie a contractelor de garanție;

d) contrapartea centrală s-a asigurat că procedurile sale de gestionare a neîndeplinirii obligațiilor de plată ale contrapărților centrale interoperabile sunt valabile și executorii;

e) contrapartea centrală are reguli cu caracter executoriu ce se aplică contrapărții centrale interoperabile, precum și proceduri viabile de interoperabilitate.

Art. 28 - În vederea verificării respectării prevederilor art. 8, A.S.F. ia în considerare și următoarele aspecte:

a) potențialele expuneri ale contrapărții centrale, care decurg din pierderile neacoperite la credite, în cazul în care ordinea utilizării resurselor unei contrapărți centrale în situații de neîndeplinire a obligațiilor de plată a fost epuizată;

b) măsura în care portabilitatea pozițiilor de la o contraparte centrală aflată în situație de neîndeplinire a obligațiilor de plată către o contraparte centrală care nu se află într-o astfel de situație sau către un fond de garantare al contrapărții centrale interoperabile, dedicat acoperirii expunerilor provenind din instrumentele financiare compensate prin acordul de interoperabilitate, va contribui la reducerea expunerilor contrapărților centrale interoperabile;

c) asigurarea faptului că riscurile introduse prin acordul de interoperabilitate sunt dezvăluite membrilor compensatori, în conformitate cu art. 38 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și art. 10 din Regulamentul delegat (UE) nr. 153/2013;

d) riscurile acordului colectiv de interoperabilitate, în cazul în care, la un acord de interoperabilitate, participă mai mult de două contrapărți centrale;

e) nevoile probabile de lichidități rezultate din acordul de interoperabilitate, ca în cazul unui apel în marjă între contrapărțile centrale care nu este îndeplinit.

Art. 29 - În vederea verificării respectării de către contrapartea centrală a prevederilor art. 26, A.S.F. analizează dacă contrapartea centrală depozitează garanțiile primite astfel încât să fie protejată în situația de neîndeplinire a obligațiilor de plată de către o contraparte centrală interoperabilă.

CAPITOLUL III **Dispoziții finale**

Art. 30 - În cazul în care acordul de interoperabilitate este încheiat între o contraparte centrală autorizată în conformitate cu art. 17 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și o contraparte centrală recunoscută în conformitate cu art. 25 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, între A.S.F. și autoritatea competentă din țara terță trebuie să existe un acord de cooperare.

Art. 31 - Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în Buletinul Autorității de Supraveghere Financiară, precum și pe site-ul acesteia, și intră în vigoare la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președinte,
Mișu Negrițoiu

București, 16 iulie 2014.
Nr. 12.